

- 4) Er det i lyset af de mål og principper, som er forankret i Rådets rammeafgørelse 2005/214/RIA, bl.a. i artikel 3, tilladt at fuldbyrde afgørelser, som er truffet af en anden myndighed i udstedelsesstaten end en domstol, og som er truffet på grundlag af udstedelsesstatens bestemmelser og drager den person til ansvar for en overtrædelse af færdselsloven, i hvis navn køretøjet er indregistreret, dvs. afgørelser, som alene støttes på de oplysninger, der er indhentet gennem den grænseoverskridende udveksling af motorregisterdata, uden at der er gennemført nogen efterforskning i sagen og navnlig uden at den faktiske gerningsmand er fastslået?

⁽¹⁾ EUT 2005, L 76, s. 16

⁽²⁾ Rådets Rammeafgørelse 2009/299/RIA af 26.2.2009 om ændring af rammeafgørelse 2002/584/RIA, rammeafgørelse 2005/214/RIA, rammeafgørelse 2006/783/RIA, rammeafgørelse 2008/909/RIA og rammeafgørelse 2008/947/RIA samt styrkelse af personers proceduremæssige rettigheder og fremme af anvendelsen af princippet om gensidig anerkendelse i forbindelse med afgørelser afsagt, uden at den pågældende selv var til stede under retssagen (EUT L 81, s. 24).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunalul București (Rumænien) den 6. november 2018 — TK mod Asociația de Proprietari bloc M5A-ScaraA

(Sag C-708/18)

(2019/C 65/31)

Processprog: rumænsk

Den forelæggende ret

Tribunalul București

Parter i hovedsagen

Sagsøger: TK

Sagsøgt: Asociația de Proprietari bloc M5A-ScaraA

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 8 og 52 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder samt artikel 7, litra f), i direktiv 95/46/EF ⁽¹⁾ om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger fortolkes således, at de er til hinder for en national ordning som den i hovedsagen omhandlede, og navnlig artikel 5, stk. 2, i lov nr. 677/2001 og artikel 6 i afgørelse nr. 52/2012 fra ANSPDCP (Autoritatea Națională de Supraveghere a Prelucrării Datelor cu Caracter Personal, den nationale tilsynsmyndighed for behandlingen af personoplysninger), hvorefter videoovervågning uden den registreredes samtykke kan anvendes dels for at tilvejebringe sikkerhed for og beskyttelse af personer, genstande og værdier, dels for at forfølge legitime interesser?
- 2) Skal artikel 8 og 52 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder fortolkes således, at den begrænsning i udøvelsen af rettigheder og friheder, som følger af videoovervågning, er i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, opfylder nødvendighedskravet og forfølger almene hensyn eller svarer til behovet for at beskytte andres rettigheder og friheder, såfremt operatøren kan træffe andre foranstaltninger for at beskytte den omhandlede legitime interesse?
- 3) Skal artikel 7, litra f), i direktiv 95/46 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger fortolkes således, at den registeransvarliges »legitime interesse« skal være dokumenteret, eksisterende og effektiv på tidspunktet for behandlingen?

- 4) Skal artikel 6, stk. 1, litra e), i direktiv 95/46 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger fortolkes således, at en bestemt form for behandling (videoovervågning) er uforholdsmæssig eller uhensigtsmæssig, hvis operatøren kan træffe andre foranstaltninger for at beskytte den omhandlede legitime interesse?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 95/46/EF af 24.10.1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger (EFT 1995, L 281, s. 31).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Curtea de Apel Timișoara (Rumænien) den 14. november 2018 — CT mod Administrația Județeană a Finanțelor Publice Caraș-Severin — Serviciul inspecție persoane fizice og Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara — Serviciul soluționare contestații 1

(Sag C-716/18)

(2019/C 65/32)

Processprog: rumænsk

Den forelæggende ret

Curtea de Apel Timișoara

Parter i hovedsagen

Sagsøger: CT

Sagsøgt: Administrația Județeană a Finanțelor Publice Caraș-Severin — Serviciul inspecție persoane fizice og Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara — Serviciul soluționare contestații 1

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Pålægger bestemmelserne i artikel 288, [stk. 1], nr. 4), i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem, offentliggjort i Den Europæiske Unions Tidende (EUT) L 347 af 11. december 2006 ⁽¹⁾, under de i den foreliggende sag relevante omstændigheder, hvor en fysisk person udøver økonomisk virksomhed, som omfatter udøvelse af flere liberale erhverv samt udlejning af en fast ejendom, hvoraf vedkommende opnår løbende indtægter, at identificere en bestemt erhvervsvirksomhed som hovedvirksomhed med henblik på at vurdere, om udlejningen kan kvalificeres som en bitransaktion i forhold til hovedvirksomheden og, hvis spørgsmålet besvares bekræftende, på grundlag af hvilke kriterier kan da denne hovedvirksomhed identificeres, eller [skal ovennævnte bestemmelser] fortolkes således, at samtlige erhvervsvirksomheder, hvori denne fysiske persons økonomiske virksomhed finder udtryk, udgør vedkommendes »hovedvirksomhed«?
- 2) Hvis den faste ejendom, som en fysisk person udlejer til tredjemand, ikke er bestemt til og anvendes som led i udøvelsen af personens øvrige økonomiske virksomhed, således at der ikke kan fastsættes en forbindelse mellem [den udlejede faste ejendom] og udøvelsen af vedkommendes forskellige erhverv, kan man da ifølge bestemmelserne i artikel 288, [stk. 1], nr. 4), i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem, offentliggjort i Den Europæiske Unions Tidende (EUT) L 347 af 11. december 2006, kvalificere udlejningen som »bitransaktion« med den følge, at den sidstnævnte transaktion ikke medtages i opgørelsen af den omsætning, der tjener som reference for anvendelse af den særlige fritagelsesordning for små virksomheder?